

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 2T/49/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010668
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Dutko
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1112010668.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, , na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.04.2016, predsedom senátu JUDr. Stanislavom Dutkom a členmi senátu p. Ing. Petrom Bónom a p. Ladislavom Potoczským v trestnej veci obžalovaného G. A., pre zločin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods.1, ods. 4 písm. a/, Tr. zák., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
G. A. nar. XX.XX.XXXX/XXXX v R.,
trvale bytom R., A.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o,

ž e

1.

25.02.2010 v čase o 01.20 hod. v Bratislave, z parkovného boxu na rohu ulíc Bezručova - Sienkiewiczova sa pokúsil odcudziť osobné motorové vozidlo zn. R. S. X, XD, EČV: R. XXX F., H.: X., čiernej metalízy tak, že nezisteným spôsobom prekonal uzamknutý mechanizmus vozidla, vošiel do interiéru vozidla, pričom bol pri skutku vyrušený pohotovostnou motorizovanou jednotkou PZ Bratislava v zložení ppráp. D. a nstržm. W., následne z vozidla ušiel a utekal smerom popri oploteniu po Gajovej ulici, ktoré je súčasťou Modrého kostolíka, kde do parku za oplotením odhodil svoje osobné veci a to mobil zn. Nokia, nezisteného čísla a napájací kábel, ktoré mal pri sebe, čím by v prípade dokonania skutku spôsobil poškodenej spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s. so sídlom Bratislava, Plynárenská ulica číslo 7/A škodu v celkovej výške 30 000,- €,

2.

02.11.2008 v Bratislave na Tomášikovej číslo 12, na parkovisku nad nadzemnou garážou v čase o d 03.00 hod do 03.40 hod doposiaľ nezisteným spôsobom sa dostal do motorového vozidla zn. R. S., EČV: R. XXX F., H.: X., šedej metalízy, rok evidencie 2008, ktoré bolo dňa 01.11.2008 v čase cca o 20.00 hod odstavené a riadne uzamknuté prenajímateľom vozidla, A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Č.. XX, následne z tohto vozidla vystúpil, pričom v ruke držal predmet čiernej farby a peši sa presunul k motorovému vozidlu zn. R. S., EČV: R.-XXXUL, H.: X., šedej farby, dátum evidencie 2007, odstavené na parkovisku pred obytným domom v Bratislave na Teslovej ulici č. 49F, nasadol do vozidla, z ktorého po niekoľkých minútach vystúpil, v ľavej ruke držal predmet čiernej farby a peši išiel smerom na Tomášikovu ulicu, keď za ním vykročila hliadka Obvodného oddelenia PZ Ružinov, na to sa rozbehol smerom na Haburskú ulicu, kde bol uvedenou hliadkou zadržaný, pričom bolo zistené, že pri sebe má okrem iného riadiacu jednotku R. Č.. XXXX-XXXXXXXX-XXXXXXXXXXXX, ktoré pravdepodobne pochádza z presne neidentifikovaného vozidla zn. R. S., ako aj umelohmotné puzdro s vlepenou elektronickou mechanikou, čím vzniklo dôvodné podozrenie, že tieto veci sú určené na neoprávnené zmocnenie sa vozidla zn. R. S. X,Xd, EČV: R.-XXX F. a tento skutok mal v úmysle spáchať obžalovaný, avšak k odcudzeniu motorového

vozidla nedošlo, nakoľko obžalovaný bol horeuvedeným spôsobom prichytený pri spáchaní trestného činu, pričom vlastníkovi vozidla BMW X5 3,0d - spol. Tempus Rent, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Železiarenská č. 49, by spôsobil škodu vo výške 1 697 801,- Sk (56 356,66 €),

t e d a

v bode 1

v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní, čin spáchal vlámaním a týmto činom spôsobil značnú škodu, k dokonaniu trestného činu však nedošlo,

v bode 2

v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a týmto činom spôsobil značnú škodu, k dokonaniu trestného činu však nedošlo,

č í m s p á c h a l

v bode 1

zločin krádeže podľa § 212 odsek 2, písmeno a), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona,

v bode 2

zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, písmeno a), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona,

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I v predmetnej veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, vyslúchol obžalovaného G. A., zástupkyňu poškodenej organizácie UniCredit Bank Ing. Zlaticu Šimkovú, ktorá za poškodenú organizáciu škodu neuplatnila, rovnako ako zástupca poškodenej spoločnosti Tempus-rent s.r.o., vyslúchol svedkov navrhnutých tak obžalobou ako aj obhajobou a to G. D., G. Č., T. L., A. Á., G. K., N. G.K., G. G., W. R., A. R., M. R., B. H., K. R., C.. Y. R., G. Q., H. N., F. R., prečítal znalecké posudky založené v spise, oboznámil spisový materiál a v prejednávanej veci dňa 24.01.2014 rozhodol rozsudkom, ktorým obž. G. A. uznal za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 2, písmeno a), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, a to v dvoch bodoch obžaloby podanej prokurátorom.

Obžalovanému Rehákovi uložil trest podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2 ods. 4 Tr. zák., v trvaní 7 /sedem/ rokov a obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný.

V podanom odvolaní k skutku v bode 1 rozsudku, zhodne ako aj vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach na hlavnom pojednávaní poukázal na rozpory vo výpovediach svedkov D. K. Č. v

prípravnom konaní a potrebu vykonania konfrontácie týchto svedkov. Tiež poukázal na skutočnosť, že svedok D. sa mal neformálne vyjadriť, že úradný záznam zo zákroku nepísal ani jeden zo zakročujúcej hliadky polície. Polemizuje s názorom prvostupňového súdu v odvolaní napadnutom rozsudku na výpovede svedkov D.K. K. Č., že tieto výpovede sú jednoznačné a presvedčivé. Podľa dôvodov odvolania je nesporné, že v dobe skutku sa obžalovaný nachádzal na mieste skutku, ale nesedel v motorovom vozidle BMW X5, ktoré je predmetom podanej obžaloby, pretože mužská DNA zaistená vo vozidle nebola zhodná s DNA obžalovaného, z toho má byť zrejmé, že vo vozidle sedela iná osoba.

K skutku v bode 2 rozsudku obžalovaný v odvolaní uviedol, že na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že by bol účastný pri vlámaní do vozidla BMW X5, svedkovia nemohli vidieť obžalovaného vychádzať z motorového vozidla BMW X5, ktoré je predmetom podanej obžaloby, čo malo byť potvrdené vyšetrovacím pokusom. On bol na mieste činu zadržaný vo vozidle BMW radu 5, ktoré patrilo jeho kamarátovi Liborovi a policajti celý čas zadržania vykonávali úkony smerujúce k vozidlu BMW radu 5. Podľa obžalovaného sa nepreukázalo, že by vozidlo BMW X5 bolo strážené hliadkou polície, a podľa obžalovaného až po oznámení svedka Barana o narušení vozidla polícia vedela o jeho narušení. Neexistuje ani záznam podľa ktorého by bol obžalovaný privedený k vozidlu BMW X5.

Obžalovaný tiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 2Tpo 20/2009 zo dňa 16.04.2009 v ktorom je vyslovený právny názor odvolacieho súdu k dôvodnosti obvinenia obžalovaného s tým že „v žiadnom prípade nemožno tvrdiť že tento skutok spáchal obvinený, lebo na tieto skutočnosti nie sú žiadne relevantné dôkazy a dôkazy ktoré boli vo veci vykonané tomu nenasvedčujú.“

Podľa obžalovaného, prvostupňový súd svojim rozsudkom, ktorý bol napadnutý podaným odvolaním, ignoroval právny názor nadriadeného súdu. Podľa obžalovaného bol súd prvého stupňa viazaný právnym názorom krajského súdu, ktorý sa vyjadril k dôvodnosti obvinenia.

Krajský súd v Bratislave v konaní 2To 70/2014 dňa 03.07.2014, na neverejnom zasadnutí, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Podľa Krajského súdu v Bratislave, s poukazom na judikát NS SR R 53/2009, výpoveď obžalovaného, alebo svedka z prípravného konania sa stáva súčasťou jeho výpovede na hlavnom pojednávaní len vtedy, ak v nich nie sú podstatné rozpory. Ak vzniknú takéto podstatné rozpory, môže súd tieto odstrániť, resp. ich hodnotiť, len ak postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. a postupom podľa § 261 ods. 1 Tr. por. v prípade svedka došlo k vykonaniu takýchto dôkazov odstránením rozporov na hlavnom pojednávaní.

Okresný súd Bratislava 1 na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal výsluchy svedkov a poškodených opakovane a v zmysle zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave odstraňoval rozpory, ktoré podľa odvolacieho súdu bolo potrebné odstrániť. Okresný súd Bratislava 1 pripomína, že predmetom rozhodnutia odvolacieho súdu nebola materiálna stránka rozhodnutia súdu a prvostupňovému súdu nebolo vytýkané nezákonné rozhodnutie, alebo nesprávne vecné alebo právne posúdenie prejednáanej veci.

Počas dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní boli následne odstraňované namietané rozpory vo výpovediach svedkov.

Obž. A. na hlavnom pojednávaní pred súdom, pri novom výsluchu uviedol, že Okresný súd Bratislava 1 by sa mal riadiť rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a jeho spod obžaloby oslobodiť. Tiež uviedol, že on žiadne skutky nespáchal.

K skutku v bode 1/ vykonané dôkazy po vrátení veci Krajským súdom v Bratislave:

Boli vyslúchnutí svedkovia G. D., T. L., títo svedkovia na hlavnom pojednávaní súdu opakovane potvrdili, že skutočnosti uvádzané obžalovaným sa nezakladajú na pravde.

Svedkyňa T. L.Á. vyslúchnutá na hlavnom pojednávaní po zrušení odvolaním napadnutého rozsudku uviedla, že v deň skutku vozidlo odstavila na mieste činu popoludní, keď sa vracala z práce. Vozidlo bolo v poriadku. V dobe skutku, v noci keď išla domov, videla policajtov, ako na zemi držali nejakú osobu. Nevedela potvrdiť, či išlo o obžalovaného, ale videla len jednu osobu zadržanú policajtmí.

Na otázku uviedla, že policajti jej mali povedať, že túto osobu zadržali potom, čo vystúpil z jej auta a začal utekať, na úteku mal niečo odhodiť do záhrady Modrého kostolíka. Policajti tú osobu prenasledovali a zadržali. Tieto informácie počula od policajtov zakročujúcich na mieste činu.

Na ďalšie otázky svedkyňa uviedla, že zámok jej auta bol poškodený tým spôsobom, že sa do neho nedal vsunúť kľúč, okolie zámku poškodené nebolo, auto nasledujúci deň odviezol jej manžel do servisu.

Svedok G. D. vyslúchnutý opakovane na hlavnom pojednávaní uviedol, že čo sa týka písania záznamu zo služobného zákroku, určite tento nepísal jeho nadriadený, ktorý mohol byť pri písaní záznamu, musel ho písať jeden zo zasahujúcich členov hliadky, nepamätá si, či ho písal on osobne.

Na otázku k odstráneniu rozporu, keď svedok uviedol, že si nie je na sto percent istý, či zadržaná osoba je tou osobou, ktorá vystupovala z motorového vozidla BMW X5 svedok uviedol, že si nebol istý tou tvárou obžalovaného, ale zadržaná osoba je určite tou osobou, ktorú naháňal osobne jeho kolega Č. a ktorú naháňal na motorovom vozidle aj on sám, nikto iný sa v širokom okolí nevyskytoval v tej dobe, výlučne obžalovaný, ktorý bol aj zadržaný.

Podľa svedka je obž. A. osobou, ktorá vystupovala z motorového vozidla BMW X5, aj pri opakovanej otázke obhajoby a prokurátora.

Svedok G. Č. na hlavnom pojednávaní opakovane vyslúchnutý nebol, súd nariadil obmedziť jeho osobnú slobodu ako svedka postupom podľa § 88 Tr. por., pretože sa nedostavoval na predvolania a nebolo možné zabezpečiť jeho účasť iným spôsobom.

Keďže súd vyčerpal všetky možnosti zabezpečenia účasti svedka na hlavnom pojednávaní, boli jeho predošlé výpovede z prípravného konania i z predošlého hlavného pojednávania prečítané postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por.. Tieto výpovede už boli predmetom hodnotenia Okresného súdu Bratislava 1 v odvolaní zrušenom rozsudku.

Zistenia súdu po doplnení dokazovania na hlavnom pojednávaní do detailov zodpovedajú pôvodným zisteniam súdu zhrnutým a vyhodnoteným v odvolaní napadnutom rozsudku.

K skutku v bode 2: vykonané dôkazy po vrátení veci Krajským súdom v Bratislave:

Svedok A. Á., na hlavnom pojednávaní opakovane uviedol, že na skutok si nepamätá, skutok opísal v prípravnom konaní tak, ako sa stal a na svojej výpovedi trvá. Výpoveďou svedka z prípravného konania a jej vyhodnotením sa súd zaoberal už pri rozhodovaní v odvolaní napadnutom rozsudku, opakovať znovu rovnaké zistenia, pokiaľ neboli v protiklade s novo zistenými skutočnosťami je podľa súdu kontraproduktívne a nadbytočné.

Svedok G. K., ktorého osobná sloboda bola najskôr obmedzená postupom podľa § 88 Tr. por., následne sa na hlavnom pojednávaní zúčastnil, vypovedal a uviedol, že, osobu obžalovaného mal v priamom dohľade od jeho vystúpenia z vozidla BMW X5, do nastúpenia a vystúpenia z vozidla BMW combi. Svedok rovnako ako svedok Á. zotrval na svojich predchádzajúcich výpovediach.

Svedkovia opakovane vyslúchnutí po zrušení odvolaní napadnutého rozsudku potvrdili svoje pôvodné výpovede, neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli zmeniť či už právne, alebo skutkové hodnotenie posudzovanej veci.

Svedok A. R. na pôvodnom hlavnom pojednávaní pred súdom nevedel uviesť bližšie podrobnosti k skutku, na priamu otázku uviedol, že keď ráno išiel k motorovému vozidlu BMW X5, toto vozidlo bolo strážené políciou. Toto vyjadrenie, ktorému súd nemá dôvod neveriť je v priamom protirečení s tvrdením obžalovaného, ktorý uviedol, že vozidlo BMW X5 pred príchodom svedka R. strážené políciou nebolo, lebo k tomu neexistujú relevantné doklady. O takéto tvrdenie nezaujatého svedka oprel súd odôvodnenie svojho predchádzajúceho rozhodnutia, po vyrovnaní sa s dôkazmi predloženými políciou, ktorej postup vo veci bol namietaný ako zaujatý.

K procesnému postupu prvostupňového súdu po zrušení odvolaní napadnutého rozsudku Krajským súdom v Bratislave:

Podľa Okresného súdu Bratislava 1 bolo na hlavnom pojednávaní okresného súdu možné prečítať výpovede svedkov postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. len vtedy, ak došlo na hlavnom pojednávaní k podstatným rozporom medzi výpoveďami svedkov na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, pretože k podstatným rozporom skutočne došlo.

Podstata rozdielnych výpovedí spočívala v skutočnosti, že svedkovia si na hlavnom pojednávaní nepamätali pre odstup času podrobnosti, ktoré uvádzali v prípravnom konaní a v prípade svedkov - policajtov si títo pamätali skutočne minimum z faktov, o ktorých vypovedali v prípravnom konaní. Konajúci súd nemôže svedkom klásť za vinu, že si s odstupom času na hlavnom pojednávaní nepamätajú podrobnosti, o ktorých vypovedali bezprostredne po skutku, pri výsluchoch na polícii.

Je notoriou, že pamäťová stopa sa časom stráca, s problémami, ktoré vyplývajú z plynutia času od skutku sa súd konajúci o podanej obžalobe musí vyrovnávať a veľmi citlivo hodnotiť zmeny vo výpovediach svedkov vykonané s časovým odstupom.

Ak by mal súd vychádzať z obžalovaným namietaného faktu, že svedkovia majú s odstupom času vo svojich výpovediach rozpor a že v tom prípade je nevyhnutné obžalovanú osobu oslobodiť, prijatie takého názoru by znamenalo, že páchatelovi postačí nejakú dobu „naťahovať“ súdne konanie a v podstate by nemohol byť odsúdený.

Konajúci súd je ale iného názoru.

Podľa súdu, zámerom zákonodarcu ktorý je uvedený v ustanovení § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, je práve povinnosť súdu vyrovnáť sa s výpoveďami svedkov, ktoré sú odlišné a môžu sa odchyľovať aj v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, tak, ako to zodpovedá zneniu citovaného zákonného ustanovenia, ktorého poslaním je práve sa vyrovnáť s možnými zmenami výpovedí.

K zmenám vo výpovediach pritom môže dôjsť z rozličných dôvodov. Môže ísť o odlišné vnímanie reality, o ovplyvnenie výpoveďami iných svedkov, médiami, chorobou a nakoniec aj plynutím času. Posudzovať automaticky zmenenú výpoveď, nepamätanie si s odstupom času ako dôvod odmietnutia celého dôkazu je z hľadiska súdu postup neprípustne prísne formalistický, ktorý nemá oporu v zákone. Naopak, práve citované ustanovenie § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dáva súdu možnosť a dokonca povinnosť, zaoberať sa zmenenými výpoveďami svedkov, odstraňovať rozpor a vykonané dôkazy hodnotiť logicky, vo vzájomnej súvislosti.

Podľa konajúceho súdu odstránením rozporov na hlavnom pojednávaní súdu je potrebné rozumieť vykonanie dôkazov procesným spôsobom, podľa ustanovení § 261, § 263 a § 264, z vykonaných dôkazov tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom sa stávajú použiteľnými tie, u ktorých nie sú pochybnosti o zákonne vykonaných dôkazoch.

Ako už súd viackrát zdôraznil, prípadný nepodstatný rozpor medzi výpoveďami dvoch svedkov nemôže z hľadiska ich použiteľnosti vylúčiť obidva dôkazy /en bloc/, je povinnosťou súdu, pri rozhodovaní oprieť svoje rozhodnutie o nespochybniteľné skutočnosti preukázané zákonným, procesne korektným spôsobom.

Ak teda obžalovaný a obhajoba namietajú niektoré časti výpovedí, prípadne záznamov polície, súd tieto dôkazy neodmieta vcelku, ale je povinný vyrovnáť sa s prípadnými nepresnosťami, odchýlkami a svoje rozhodnutie logicky i procesne korektne odôvodniť.

Okresný súd Bratislava 1 doplnil dokazovanie v prejednávanej veci v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave 2To 70/2014, zo dňa 03.07.2014.

Súd opakovane poukazuje na skutočnosť, že obrana obžalovaného vo vzťahu k tomuto skutku je nezodpovedajúca vykonaným dôkazom.

Vyhodnotenie dôkazov vo vzťahu k skutku 1:

Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že vo vozidle BMW X5 R. XXX F. dňa 25.2.2010 vôbec nebol ale videl ako od tohto vozidla odchádzajú dve osoby, a to osobu mužského a ženského pohlavia, táto jeho výpoveď absolútne nezodpovedá výpovedi nespochybniteľnej svedkyne T. L., ktorá potvrdila, že keď sa večer vracala zo zamestnania - v noci okolo 02:00 hod. pri aute už boli policajti, auto bolo poškodené, do zámku nebolo možné dať kľúč, hoci pri jej odchode auto bolo nepoškodené a ona auto riadne uzamkla. Pracuje pritom len asi o ulicu ďalej a večer bola v zamestnaní.

Svedkovia D. K. Č. navyše potvrdili, že úplne jasne videli osobu vystupujúcu z vozidla BMW X5, /teda nie dve osoby/, ktorá keď ich zaregistrovala začala utekať a táto osoba bola po zadržaní identifikovaná ako obžalovaný, žiadne iné osoby svedkovia na mieste skutku, ani v okolí, v neskorých nočných hodinách nevideli a to ani mužského ani ženského pohlavia a obžalovaný bol jedinou osobou na ulici a v jej okolí, ktorú aj nakoniec zadržali.

Tejto výpovedi svedkov D. K. Č. súd opakovane nemal dôvod neveriť aj napriek námietkam obžalovaného.

Námietka obžalovaného, že vo vozidle, ktoré tvorí predmet konania nebola zistená jeho DNA, pre súd znamená bez ďalších zistení len to, že DNA môže a nemusí byť zistená na mieste činu, je notoriou, že ak je osoba oblečená, má napríklad rukavice, ale aj bez rukavíc, nemusí zanechať na mieste, na ktorom sedela stopy DNA. Dôvodom, ktorý súd opakovane presvedčil o správnosti predchádzajúceho vyhodnotenia dôkazov je aj doplnené tvrdenie sv. L., že „v dobe skutku, v noci keď išla domov, videla policajtov, ako na zemi držali nejakú osobu. Nevedela potvrdiť, či išlo o obžalovaného, ale videla len jednu osobu zadržanú policajtmi. Policajti jej mali povedať, že túto osobu zadržali potom, čo vystúpil z jej auta a začal utekať, na úteku mal niečo odhodiť do záhrady Modrého kostolíka. Policajti tú osobu prenasledovali a zadržali. Tieto informácie počula od policajtov zakročujúcich na mieste činu.“ Svedkyňa potvrdila výpovede zakročujúcich policajtov a pre súd má informácia nezaujatej svedkyne veľmi vysokú vypovedaciu hodnotu, práve s poukazom na odstup času od skutku.

Súd ďalej vo vzťahu k námietkam obžalovaného, že úradný záznam písala tretia osoba opakovane zdôrazňuje, že tak úradné záznamy ako aj iné úkony môžu byť zaznamenávané diktátom osobe ovládajúcej písanie na počítači. Rozhodujúcim je obsah ktorý bol zaznamenaný, ak zodpovedá tomu, čo osoba v ktorej záujme je obsah zaznamenávaný sama do tohto záznamu chce uviesť.

Keďže svedok D. opakovane a svedok Č. na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní pravdivosť záznamu vo vzťahu k priebehu skutkového deja i osobe obžalovaného potvrdili, súd nemal dôvod o hodnovernosti záznamu pochybovať.

V súvislosti so svedkami D. K. Č. súd konštatuje, že tieto svedkovia nemali k obžalovanému žiaden vzťah, obžalovaný bol zadržaný priamo na mieste činu pri páchaní trestnej činnosti a svedkovia presvedčivo vysvetlili všetky pochybnosti, ktoré by mohli zoslabiť vinu obžalovaného. Tvrdenie obžalovaného o ďalšej osobe na mieste činu nemá oporu v žiadnom z vykonaných dôkazov.

Skutok v bode 2 - skutkové zistenia po doplnení dokazovania v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave:

Súd pri vyhodnocovaní dôkazov zadovážených v prospech i v neprospech obžalovaného vychádzal aj z logickej následnosti pri vyhodnocovaní presvedčivosti dôkazov. prihliadol pritom aj na nové zistenia vo vzťahu k opakovane vykonaným výsluchom svedkov K., K., G., H., R.. Dôkaznú situáciu súd vyhodnocoval už v predošlom rozhodnutí, a to tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného. Každý z vykonaných dôkazov má pritom rozdielnu dôkaznú silu, ktorú je zas potrebné skúmať aj vo vzájomných súvislostiach a konfrontovať s dôkazmi protistrany.

V tejto súvislosti súd opakovane prihliadol na veľmi vysokú váhu nespochybniteľného dôkazu a to riadiacej jednotky vozidla BMW X5 v dispozícii obžalovaného A.. Ide pritom o vozidlo, ktoré je predmetom tohto konania.

Podľa svedkov K. K. Á. táto riadiaca jednotka sa nachádzala v rukách obžalovaného. Nespochybniteľným faktom je aj skutočnosť, že pred skutkom /pár hodín/ sa táto riadiaca jednotka nachádzala vo vozidle BMW X5, ktoré je v obžalobe prokurátora označené ako predmet trestného činu.

Ak sa riadiaca jednotka z predmetu krádeže nachádzala v rukách obžalovaného je absolútne nespochybniteľné, že z uzamknutého auta túto riadiacu jednotku nemohol odcudziť nikto iný, ako obžalovaný, výlučne v prípade, že by spoločne s obžalovaným konala ďalšia osoba, bolo by možné uvažovať o krádeži formou spolupáchateľstva, avšak pre tento variant počas dokazovania neboli zabezpečené žiadne relevantné dôkazy.

Obrana obžalovaného, ktorý poukazuje na skutočnosť, že základným problémom má byť zákrok policajtov voči jeho osobe vo vzťahu k vozidlu BMW radu 5 combi, je pokusom obžalovaného odvieť pozornosť orgánov činných v trestnom koaní a nakoniec aj súdu z vozidla, ktoré je predmetom skutku - BMW X5 na vozidlo BMW radu 5, pre ktoré bol vykonávaný prvotný zásah polície.

Omyl polície na samom začiatku zákroku už súd vysvetlil pre odôvodnení svojho predchádzajúceho rozhodnutia, tieto skutočnosti však nemajú dopad ani na skutkové, ani na právne posúdenie skutku spáchaného obžalovaným.

Ďalším dôkazom, ktorý súd aj pôvodne vyhodnotil ako absolútne nespochybniteľný dôkaz v neprospech obžalovaného, je tvrdenie sv. A. R. na hlavnom pojednávaní pred súdom, keď tento svedok, užívateľ motorového vozidla BMW X5, zhodne s prípravným konaním uviedol, že v dobe keď sa zobudil - ráno, po skutku - pri vozidle BMW X5 stála hliadka polície, resp. on bol zobudený susedmi, že pri jeho vozidle sú policajti.

Toto tvrdenie vyvracia argumentáciu obžalovaného, že polícia vo vzťahu k vozidlu BMW X5 nevykonávala žiadne úkony súvisiace s podozrením z krádeže a že polícia všetku svoju činnosť zamerala výlučne na motorové vozidlo BMW radu 5 combi EČ R. XXX Z. patriace M. R..

Súd sa už v odôvodnení predošlého rozhodnutia vysporiadal s prílišnou snahou polície za každú cenu predložiť súdu absolútne nespochybniteľné dôkazy o spáchaní krádeže motorového vozidla BMW X5 obžalovaným.

Polícia dokázala vyprodukovať záznam zo dňa skutku o tom, že obžalovanému bola zadržaná riadiaca jednotka BMW X5, avšak z ďalších dôkazov - svedeckých výpovedí i vyjadrení autorizovaného dovozcu vozidiel BMW vyplýva, že riadiaca jednotka (čierny predmet v rukách obžalovaného) bola identifikovaná ako patriaca k vozidlu BMW X5 až dňa 3.11.2008, teda najskeôr deň po skutku.

Súd má aj po doplnení dokazovania jednoznačne preukázané, že zakročujúci policajti boli minimálne na začiatku zákroku presvedčení, že obžalovaný sa mal pokúsiť odcudziť motorové vozidlo BMW combi, EČ BA 005 UL, o ktorom bolo až neskôr zistené, že patrí M. R. a na dokumentovanie pokusu krádeže tohto auta sa zamerali.

Súd znovu dospel k záveru, že nie každé odcudzenie veci vo vzťahu k interiéru vozidla je možné považovať za pokus krádeže celého vozidla.

Vybratie riadiacej jednotky a manipulácia s riadiacou jednotkou jednoznačne svedčí pokusu krádeže celého vozidla, riadiaca jednotka je takou súčasťou vozidla bez ktorej nie je možné vo vzťahu ku konkrétnemu vozidlu rozmýšľať iným spôsobom ako tak, že ten kto má v rukách riadiacu jednotku zároveň disponuje (s príslušnými znalosťami) aj s celým vozidlom.

Súd považuje za vhodné zopakovať podstatnú časť záverov, ktoré súd viedli k predošlému rozhodnutiu.

Z hľadiska zakročujúcich policajtov išlo na prvý pohľad o jasný prípad pokusu krádeže vozidla R. XXX Z., čomu aj venovali v úplnom začiatku celé svoje úsilie, až pokiaľ nezistili, že predmetom krádeže je vozidlo R. XXX F., z ktorého síce obžalovaného videli vystúpiť ale pretože mali podľa nich presvedčivé dôkazy k inému predmetu krádeže tomuto v začiatkoch nevenovali pozornosť rovnako ako skutočnosti, že páchatelia mali byť dvaja /druhý páchatel' ušiel/.

Fakt, že nejakú dobu po začatí preverovania vozidla R. XXX Z. zistili, že malo byť odcudzované vlastné iné vozidlo, zrejme policajtov doviedlo k záveru, že poškodené vozidlo R. XXX F., ku ktorému pre istotu postavili stráž je prvotným a hlavným predmetom záujmu páchatel'a a že doposiaľ konali v omyle.

Ako súd vyššie poukázal na nepresvedčivosť obrany obžalovaného spoločne s výpoveďami sv. M. R. K. B. H., táto obrana ako nelogická a vnútorne nekonzistentná, rozporuplná a nemohla súd presvedčiť o nevine obžalovaného vo vzťahu k skutku žalovanému v bode 2/ obžaloby prokurátora.

Súd v tejto súvislosti opakovane poukazuje na fakt, že dôkladne vyhodnotil pravdivosť výpovedí zakročujúcich policajtov, ku ktorým výpoveďami i postupu polície po skutku je vyslovene kritický.

Súd zdôrazňuje, že aj keď nebolo možné zobrať pri vyhodnocovaní dôkazov do úvahy úplne všetky tvrdenia polície, ktoré by svedčili absolútne v neprospech obžalovaného, súd vyhodnotil dôkazy v ich vzájomnej súvislosti i rozpornosti a vzal za preukázané výlučne fakty, ktoré sú jednoznačne nesporné a podporené i ďalšími vykonanými dôkazmi.

Súd tiež sa zaoberal otázkou či je nevyhnutné vykonané svedecké výpovede, spísané úradné záznamy polície, vziať do úvahy ako dôkaz ako celok, alebo či je vôbec možné z takýchto dôkazov predložených orgánmi činnými v trestnom konaní vybrať len niektoré z faktov v nich obsiahnutých.

Súd nemôže nekriticky preberať všetky predkladané dôkazy a tieto vyhodnocovať výlučne v prospech obžalovaného alebo v neprospech obžalovaného. Je povinný každý jeden dôkaz vyhodnotiť z hľadiska jeho zákonnosti, či takýto dôkaz bol vykonaný zákonným spôsobom a pokiaľ áno, či všetky skutočnosti v ňom obsiahnuté je možno považovať za preukázané.

Ak súd dospeje k záveru, že niektoré skutočnosti môžu byť nepresné, je povinný takéto jednotlivé skutočnosti vyhodnocovať v prospech obžalovaného, tak ako tomu v tomto prípade aj bolo. Zároveň však nie je možné odmietnuť ako celok komplexne vykonaný dôkaz, obsahujúci ďalšie skutočnosti, ktoré sú pravdivé a objasňujúce k predmetu dokazovania.

Súd zdôrazňuje bezpečne preukázané fakty vo vzťahu ku dňu 2.11.2008 v dobe cca 03:00 do 03:40 hod. v Bratislave, na Tomášikovej ulici číslo 12.

V dobe skutku, na mieste skutku, bolo zaparkované vozidlo BMW X5 R. XXX F., ktoré tam bolo odstavené a riadne uzamknuté sv. A. R..

Rovnaký svedok, s určitým časovým intervalom po 03:40 hod. pri svojom návrate z diskotékoveho klubu do miesta bydliska, toto vozidlo nachádza pootvorené, poškodené. Vozidlo uzavrie a vzhľadom k svojmu stavu /opilosť/ odchádza domov spať. O pokuse krádeže - poškodení vozidla políciu neinformuje, naopak nad ráno sám je informovaný políciou o poškodení vozidla a o pokuse jeho odcudzenia.

Ak by sv. A. R. sám informoval políciu o tom, že ním odstavené vozidlo našiel dňa 2.11.2008 poškodené, súd by bol ochotný uveriť tak obrane obžalovaného, ako aj presvedčiť sa o prípadnej nepravdivosti výpovedí policajtov. Pokiaľ však policajti v dobe príchodu sv. R. k vozidlu, toto vozidlo už strážili, napriek tomu, že sv. R. podľa vlastnej výpovede v ranných hodinách toto poškodené vozidlo uzavrel, a že policajti by sa inak o vnútornom poškodení vozidla dozvedieť nemohli, súd je presvedčený o pravdivosti tvrdení o tom, že policajti okrem úkonov vo vzťahu k vozidlu R. XXX Z., vykonávali aj služobné úkony vo vzťahu k vozidlu R. XXX F., ktoré v konečnom dôsledku malo byť odcudzené, od ktorého videli odchádzať obžalovaného a o ktorom zistili, že je poškodené.

Súd výpovede policajtov Á. K. K. vyhodnocuje ako pravdivé vo vzťahu k spôsobu zadržania obžalovaného s nasadenými rukavicami a s riadiacou jednotkou vozidla BMW v ruke, existencii druhého páchatel'a, ktorý ušiel i sledovaniu obžalovaného po dobu jeho pohybu medzi vozidlami R. XXX F. K. R. XXX Z. .

Súd opakovane vyhodnotil vykonané dôkazy ako komplikované. Dokazovanie súd považuje za zodpovedajúce skutočnému skutkovému stavu vo vzťahu k predmetu obžaloby. Komunikácia polície, stráženie vozidla R. XXX Z., len dotvára prvotný omyl policajtov, avšak zároveň aj dopĺňa obraz o vysoko sofistikovanom postupe obžalovaného pri pokuse odcudzenia vozidla R. XXX F..

Na základe takto vykonaných a vyhodnotených dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný G. A. svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 odsek 2, písmeno a), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, v bode 1 i v bode 2 obžaloby prokurátora, pretože v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní, pokúsil sa odcudziť v dvoch prípadoch osobné motorové vozidlo BMW X5 každé v hodnote presahujúcej kvalifikačný znak /značná škoda/, čin spáchal vlámaním, k dokonaniu trestného činu však nedošlo, práve v dôsledku včasného zákroku policajtov, ktorí obžalovaného zadržali pri páchaní trestnej činnosti.

Súd pri uznaní viny obžalovaného za obidva skutky, pre ktoré bola prokurátorom podaná obžaloba, tomuto opakovane ukladal trest v zákonných hraniciach ustanovenia § 212 ods. 4 Tr. zák., teda v základnom intervale tri roky až desať rokov odňatia slobody. Súd bol povinný zároveň použiť ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. o úhrnom treste. Vyrovnal sa tiež s poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami v zmysle § 36 a § 37 Tr. zák..

Za týchto okolností uložený trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov, rovnako ako v predchádzajúcom rozhodnutí, súd považuje za trest zákonný a uložený v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je určená základným rozpätím tri až 10 rokov, s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. v rozpätí 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

Poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. por. súd obžalovanému priznať nemohol, pretože žiadne zistené neboli.

Priťažujúce okolnosti, ktoré súd pri ukladaní trestu obžalovanému priznal v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., teda spáchanie viacerých trestných činov a predchádzajúce odsúdenia obžalovaného sú konfrontované s dĺžkou konania orgánov činných v trestnom konaní /skutok v bode 2 sa stal v roku 2008/, a aj tieto zistenia súd zohľadnil v uloženom treste ktorý sa nachádza pri dolnej hranici trestnej sadzby určenej za použitia ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák., o úhrnom treste.

Súd má taktiež za to, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je spôsobilý splniť účel trestného zákona a zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, ktorý bol už v minulosti súdne trestaný, aj keď sa na neho hľadí, akoby súdne trestaný nebol.

S poukazom na skutočnosť, že obžalovaný v minulosti, v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, postupom podľa § 48 ods. písm. a) Tr. zák. súd tohto zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ide o zákonnú povinnosť súdu.

Ani po vrátení veci na nové konanie si poškodení nárok na náhradu spôsobenej škody zákonnou formou neuplatnili, o škode teda súd nerozhodoval.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia, resp. doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.